

Fratele David L. Beck,
președintele general al Tinerilor Băieți

Magnifica Preoție aaronică

Trebuie să vă îndepliniți urgent datoria față de Dumnezeu. Sunt încrezător că o veți face.

Sunt onorat să vorbesc, în seara aceasta, minunaților tineri băieți din Biserică. Am fost binecuvântat să vă întâlnesc pe mulți dintre voi prin toată lumea. Entuziasmul vostru este molipsitor.

Voi înfrunțați încercările pe care le aveți cu tărie și curaj extraordinare. Îmi exprim dragostea față de voi și încrederea pe care o am în voi.

Voi sunteți o inspirație pentru lumea din jurul vostru mai mult decât vă imaginați. Ascultați cuvintele unui tânăr băiat care nu e de aceeași credință cu noi, încercând să-l descrie pe prietenul lui care deține Preoția aaronică: „Observ ceva diferit în privința lui Luis... Acest băiat nu este deloc ca... alți oameni. Este pur și simplu un lucru care se vede la el... Nici măcar nu știu ce este, dar el este diferit față de ei toți. Este pur și simplu un lucru pe care-l simți; nu este [ceva]... ce vezi cu ochii. Pur și simplu îl simți”.

Este ceva foarte important ce îl face pe Luis și pe voi să fiți aparte față de alți tineri băieți. Voi ați primit Preoția aaronică. Este un dar sacru, iar mulți nu îl apreciază pe deplin. În această seară, vă voi ajuta să vedeți cum puteți descoperi voi înșivă măreția Preoției aaronice.

I. Dumnezeu are încredere în voi

Când Dumnezeu vă încredințează preoția Lui sacră, El demonstrează că are mare încredere în voi. El știe că poate să aibă încredere în voi că veți folosi preoția ca să slujiți altora, așa cum El a avut încredere în alți tineri băieți să facă una dintre cele mai importante lucrări ale Lui.

De exemplu, lumea nu ar avea puternica mărturie a Cărții lui Mormon despre Isus Hristos, dacă nu ar fi fost doi tineri băieți în care Dumnezeu a avut încredere. Mormon, profetul care a prescurtat această cronică sacră, avea numai 10 ani când a fost desemnat să observe și, mai târziu, să scrie istoria poporului său. La vârsta de 15 ani, el a fost „vizitat de către Domnul, și [a] gustat și [a] cunoscut bunătatea lui Isus” (Mormon 1:15).

Cartea lui Mormon a fost tradusă și publicată de Joseph Smith, fiind chemat la marea lui lucrare la vârsta de 14 ani, când a fost vizitat de Tatăl Ceresc și Isus Hristos.

Președintele Thomas S. Monson a spus: „Lucruri mărețe se așteaptă de la voi... ca sunetul unei trâmbițe vine Cuvântul lui Dumnezeu la dumnea-voastră, la mine și la deținătorii preoției de pretutindeni: «De aceea, fiecare

om să-și învețe îndatorirea sa și să acționeze în oficiul în care este numit, cu toată sârguința».” („În căutarea curajului”, *Liabona*, mai 2004, p. 54, 57).

II. Noul program Datoria față de Dumnezeu

Pentru a vă ajuta să răspundeți acelei chemări urgente, Biserica introduce, așa cum a anunțat ieri dimineață președintele Henry B. Eyring, un nou program Datoria față de Dumnezeu. Sunt încântat de acest program. Materialele vor fi trimise episcopilor și președinților de ramură la începutul lunii iunie. Trebuie să începeți să le folosiți de îndată ce le primiți.

Ca diacon, învățător și preot veți participa la activități care vă vor ajuta să vă clădiți o tărie spirituală și să învățați și să vă îndepliniți îndatoririle preoției. Fiecare activitate urmează acest tipar simplu:

În primul rând, **învățați** despre un principiu al Evangheliei sau o îndatorire a preoției. Descoperiți ceea ce dorește Tatăl Ceresc să faceți și străduiți-vă să dobândiți o mărturie spirituală ca să aflați de ce este important.

Urmează să faceți planuri pentru a **acționa** cu privire la ceea ce ați învățat. Sunteți încurajați să vă bazați planurile pe nevoile, situațiile și ocaziile voastre de a sluji altora. Aceasta este o șansă minunată de a fi responsabili pentru propria voastră creștere și de a vă dezvolta independența spirituală.

Apoi, **împărtășiți** cu alții ce ați învățat și experiențele avute. Făcând astfel, vă veți întări mărturia și veți avea încredere în cei din jurul vostru. Vă veți îmbunătăți abilitatea de a vorbi cu alții despre Evanghelie.

Eu sunt recunoscător unui tânăr băiat care mi-a împărtășit următoarea experiență. El și un alt deținător al Preoției aaronice erau desemnați să administreze împărtășania unui bărbat

care era țintuit la pat și foarte bolnav. Ei au ajuns acasă la el nerealizând că din cauza ultimelor tratamente medicale nu trebuia să mănânce nimic – nici măcar o bucată de pâine din împărțășanie. După ce a binecuvântat pâinea, tânărul băiat a întins împărțășania spre omul plâpând. El a luat o bucată din pâinea binecuvântată, a așteptat un moment și apoi a ținut-o între buze. Tânărul băiat a spus că atunci când a văzut pe acest frate credincios exprimându-și pioșenia față de împărțășanie, el s-a simțit ca și cum l-ar fi văzut sărutând picioarele Salvatorului. Își putea da seama că acest bărbat îl iubea pe Salvator.

Semnificația împărțășaniei l-a impresionat pe tânărul băiat în acea zi într-un mod de neuitat. Veți avea experiențe sacre, exact cum a avut acest tânăr băiat.

Părinții voștri, conducătorii și membrii cvorumurilor joacă un rol important în programul Datoria față de Dumnezeu. Adunările cvorumului de duminică vă vor oferi, în mod regulat, ocazii de a învăța, a acționa și a împărțăși. Noul program Datoria față de Dumnezeu vă va îndruma în călătoria voastră de a vă îndeplini datoria față de Dumnezeu și de a descoperi măreția Preoției aaronice.

III. Îndepliniți-vă Datoria față de Dumnezeu

În decursul anului trecut, am fost într-o călătorie care a schimbat

pentru totdeauna felul în care vă privesc pe voi și Preoția aaronică. Sunt nerăbdător să descoperiți voi înșivă ceea ce am descoperit eu. Veți învăța de ce este atât de importantă Preoția aaronică în viața voastră și cât de vitală este ea pentru Biserică. Veți înțelege de ce se spune că este una dintre „marile titluri” ale preoției (D&L 107:6). Veți înțelege mai bine însemnătatea cheilor preoției, a slujirii îngerilor și a Evangheliei pregătitoare (vezi D&L 13; 84:26).

Satana vrea să credeți că sunteți prea mici sau că sunteți prea puțini să faceți aceste lucruri semnificative cu ajutorul Preoției aaronice. Niciunul dintre aceste lucruri nu este adevărat.

Cuvintele lui Dumnezeu spuse către Moise sunt valabile vouă, astăzi: „Iată, tu ești fiul Meu... și Eu am o lucrare pentru tine” (Moise 1:4, 6).

El v-a dat puterea Lui de a face lucruri mărețe. În timp ce vă îndepliniți datoria față de Dumnezeu, vă veți întări și vă veți binecuvânta familiile. Aceasta este cea mai măreață îndatorire a preoției pentru voi. Ascultați cuvintele unei mame care descrie impactul fiului său asupra familiei lui: „Leo are preoția în casa noastră, iar aceasta este o binecuvântare imensă. El este un bun exemplu pentru frații lui... el are grijă ca ei să se roage mereu. El distribuie împărțășania duminică. Fratele lui mai

mic îl vede. El ajută... spunând rugăciunea în familie. Eu știu că el va continua să fie o binecuvântare pe măsură ce va crește. El va putea să-l boteze pe fratele lui mai mic. Este o alinare și un dar pentru noi”.

Când vă îndepliniți datoria față de Dumnezeu, vă veți întinde mâna către prietenii care nu sunt din credința noastră și îi veți ajuta să se pregătească să se alăture Bisericii. Asemenea unui frate adevărat, voi veți veghea asupra lor și îi veți întări. Veți duce la salvarea altor tineri băieți care s-au abătut din calea lor.

Când vă îndepliniți datoria față de Dumnezeu, veți fi o forță a binelui tot timpul și în toate situațiile. Exemplul vostru drept și slujirea în preoție cu credință vor fi o modalitate puternică de a-i invita pe toți cei care vă cunosc să vină la Hristos.

În cele mai dificile momente, nefiții depindeau de un tânăr băiat, Mormon, ca să-i conducă și să-i inspire (vezi Mormon 2:1-2). Astăzi, contăm pe voi să fiți o putere măreață a Bisericii și o forță a binelui pe pământ. Acest lucru îl așteaptă Domnul de la voi.

IV. Să deveniți un preot credincios

Vă mărturisesc că veți simți schimbarea din inima voastră când deveniți un preot credincios. Veți căuta să fiți pe deplin curați și să administrați împărțășania cu demnitate. Veți trata

pe fiecare tânără față cu bunătate și respect. Vă veți respecta părinții. Veți evita să ofensați Spiritul prin ceea ce gândiți, spuneți sau faceți. Veți ajunge să-L cunoașteți pe Domnul, căruia îi slujiți, și vă veți strădui totdeauna să fiți ca El.

Vă mărturisesc că slujirea voastră cu credință în Preoția aaronică va schimba viețile celor cărora le slujiți. Sunt oameni care au nevoie de slujirea voastră în preoție. Familia voastră are nevoie de voi. Cvorumul vostru are nevoie de voi. Biserica are nevoie de voi. Lumea are nevoie de voi.

Trebuie să vă îndepliniți urgent datoria față de Dumnezeu. Sunt încrezător că o veți face.

Într-o dimineață răcoroasă, cu câteva săptămâni în urmă, alergam de-a lungul râului Tagus, în Lisabona, Portugalia. Am ajuns la un monument dedicat exploratorilor portughezi din secolele trecute. M-am oprit în timp ce soarele a răsărit și și-a revărsat lumina caldă peste monumentul impunător și peste mine. Am avut inspirația să mă uit la figurile hotărâte ale exploratorilor care priveau lung din apă. Aceștia fuseseră bărbați care au fost dispuși să facă lucruri ce puțini le-au făcut. Au lăsat în urmă o lume familiară și confortabilă și, plini de curaj, s-au îndreptat pe oceanul necunoscut și au descoperit noi țărâmură. Ei au schimbat lumea.

Eu vă văd pe voi când mă gândesc la acel monument al exploratorilor curajoși. Eu vă văd pe voi într-o călătorie personală pe care puțini aleg să o facă astăzi în lume. Eu vă văd pe voi îndeplinindu-vă datoria față de Dumnezeu.

Mă rog ca noi toți să putem înțelege magnifica Preoție aaronică și să ne încredem, așa cum face Dumnezeu, în cei care o dețin. În numele lui Isus Hristos, amin. ■

Președintele Dieter F. Uchtdorf,
al doilea consilier în Prima Președinție

Continuă cu răbdare

Lecțiile pe care noi le învățăm din răbdare ne vor forma caracterul, ne vor înălța viața și ne vor aduce mai multă fericire.

În deceniul 1960-1970, un profesor de la Universitatea Stanford a început un modest experiment prin care se testa puterea voinței copiilor în vârstă de patru ani. El le-a pus în fața câte o beza mare și, apoi, le-a spus că puteau s-o mănânce imediat sau, dacă așteptau 15 minute, primeau două bezele.

Apoi, el i-a lăsat pe copii singuri și a privit ce se întâmpla din spatele unui geam-oglină. Unii dintre copii au mâncat bezeaua imediat; alții au putut să aștepte doar câteva minute înainte de a ceda ispitei. Numai 30 la sută au fost capabili să aștepte.

A fost un experiment de mic interes și profesorul s-a îndreptat spre alte domenii de cercetare pentru că, potrivit propriilor cuvinte, „sunt atât de multe lucruri pe care le poți face cu copii care încearcă să nu mănânce bezele”. Dar, de-a lungul anilor, el a continuat să-i urmărească pe copii și a început să observe o corelație interesantă: copiii care nu au putut aștepta s-au confruntat cu dificultăți mai târziu în viață și au avut mai multe probleme comportamentale, în timp ce aceia care au așteptat au tins să aibă o atitudine mai pozitivă și să fie mai motivați, au avut note și venituri mai mari, precum și relații mai sănătoase.

Ceea ce a început ca simplu experiment cu copii și bezele a devenit un studiu de referință care sugera că puterea de a aștepta – de a fi răbdător – era o trăsătură de caracter cheie care ar fi putut prevesti succesul în viață de mai târziu.¹

Așteptarea poate fi grea

Așteptarea poate fi grea. Copiii știu aceasta și o știu și adulții. Trăim într-o lume ce oferă fast fooduri, mesaje instantanee, filme la cerere și răspunsuri pe loc la cele mai simple sau mai profunde întrebări. Nu ne place să așteptăm. Unii chiar simt că li se ridică tensiunea când rândul la care stau în magazin înaintea mai încet decât cele din jurul lor.

Răbdarea – capacitatea de a ne amâna împlinirea dorințelor pentru o vreme – este o virtute prețioasă și rară. Noi vrem ceea ce vrem și îl vrem acum. Ca urmare, însăși ideea de a avea răbdare ar putea părea neplăcută și uneori greu de acceptat.

Cu toate acestea, fără răbdare, noi nu-I putem face pe plac lui Dumnezeu; nu putem deveni desăvârșiți. Într-adevăr, răbdarea este un proces purificator care rafinează înțelegerea, mărește fericirea, concentrează acțiunea și oferă speranța de a avea pace.